

Veto

Leuvens Studentenweekblad
Jaargang 14, '87-'88
Nr. 6, dd. 1 november 1987
ISSN: 0773-5162

Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie
Verantw. Uitg.: Didier Wijnants
's Meiersstraat 5, 3000 Leuven
Tel. 016/22.44.38

Vlaanderen leeft

Terwijl in Zuid-Afrika kinderen van 10 of 11 jaar worden opgepakt omdat ze staatsgevaarlijk zijn, hebben een bende Vlaamse strijders en sympathisanten weer eens moeten bewijzen dan ze ook nog bestaan. Verleden week mocht in de eigenste Faculty Club van de KUL een meeting doorgaan van Protea. De uitgestuurde reporters werden er opgewacht door een troepje ongeregeld van onze nationale ordediensten (Belgische troepen voor de Vlaamse zaak!), en we dachten warempe! dat we ook staatsgevaarlijk waren. Pagina 3.

Klapstuk

Uit. Met traag gekletter van engelse sleutels wordt de hemel boven het Klapstuk afgebroken. Dekorelementen klappen dicht, ze zijn voor het gemak van de reizende dansgezelschappen oploikbaar gemaakt, en de verbindingsstukjes worden in stevige koffers opgeborgen, ordevol en klaar om een paar honderd of duizend kilometer hier

vandaan terug aan te rukken. De technici kennen hun pappenheimers. Er wordt nog slechts gediskussieerd over details. Achter hen valt met een snelle zucht een doek naar beneden, en ze kijken of de kettinkjes nog heel zijn. Zo is het leven. Niets eindigt in schoonheid. Tenzij geschreven, op pagina 9.

Mort de rire

Als er dan toch Universitaire Konferenties moeten doorgaan, dan stellen wij voor dat rektor Dillemans er es ene houdt over volgend onderwerp: zinloosheid van het leiden en pogingen tot interpretatie. Het zou hem wel eens deugd kunnen doen. Tenzij hij het bij het lezen van dit stukje berstert, van het lachen. Maar dat zien we niet zo zitten. Waar het bij deze echter om gaat is dat professor Van Bavel verleden week een lezing hield over een onderwerp waar wel iets zinnigs over te zeggen valt. De zinloosheid van het *lijden*, op pagina 11.

Urbanus niet in Leuven

Een kwestie van prioriteiten

Misschien heb je ook vergeefs gewacht tot je in de Studio's Hector, de eerste film van en met Urbanus, kon gaan bekijken. Maar de film, die het overal elders in Vlaanderen aan de kassa zeer goed doet, komt niet naar Leuven. Jos Rastelli, exploitant van de Leuvense bioskoopzalen, ging in de clinch met Independent Films (de verdeler van Hector), of omgekeerd. Dat is wellicht spijtig voor de Urbanus-fan, voor anderen is het misschien een ode aan de goede smaak. Maar het konflikt reikt verder dan deze ene film.

een conditio sine qua non was voor het programmeren van de Urbanus-film, aldus een woordvoerder van Independent Films. Meer nog, zelfs een voorwaarde voor een verdere samenwerking met Independent Films.

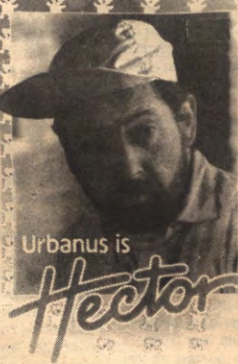
Films van deze distributiemaatschappij zullen dus, als het konflikt niet wordt bijgelegd, in de toekomst niet meer in Leuven te zien zijn. En dat is jammer want hun aanbod is interessant voor het Leuvense studentenpubliek. Eerder brachten zij onder andere al *Barfly*, *Crazy Love* en *Stop Making Sense* uit, zoals ze zelf zeggen "geen katterpis". Voor de nabije toekomst kunnen we de nieuwe van Robert Altman (*Beyond Therapy*), van Paul Schrader (*Light of Day*) en nog een aantal klinkende namen vergeten.

Het konflikt tussen de distributiemaatschappij *Independent Films* en exploitant *Rastelli* hangt al langer in de lucht. De inzet van deze filmtwist is het zogenaamde 'systeem van prioriteiten', dat een hiërarchie tussen de verschillende bioskoopcomplexen inbouwt. Niet alle zalen kunnen de film krijgen die ze willen en wanneer ze willen, want de grote exploitanten eisen van de distributeurs de prioriteit om als eerste een film tijdens een bepaalde periode te brengen. Konkreet betekent dat: een aantal films die in Leuven in première gaan, komen pas na zes of meer weken in het kleinere Cinecity in Aarschot. Daar is men in Aarschot natuurlijk niet gelukkig mee omdat het commercieel heel belangrijk is een film tijdens de eerste weken, als de publiciteitscampagne erond nog volop aan de gang is; te kunnen draaien.

Independent Film wil nu echter af van dit prioriteitsysteem en besloot Hector op een 37-tal kopieën uit te brengen, wat in Vlaanderen zeer veel is, zodat iedere exploitant die erom vroeg een kopie kon krijgen, inclusief Cinecity. Dit was echter niet naar de zin van Rastelli, voor wie het monopolie in Leuven en omstreken

En dit alles omwille van een ruzie tussen exploitant en distributeur. We vinden het jammer, meneer Rastelli.

Trui Moerkerke

ALLERZIELEN - Sterven is een ernstige aangelegenheid. Sommigen kunnen er zelfs van leven. Wanneer en hoe je doodgaat, kan je niet kiezen, maar wat er daarna gebeurt wél. Veto belicht regelmatig niet-studentieke aspecten van Leuven en wat kan dat met allerheiligen beter zijn dan het beroep van begrafenisondernemer? (Foto Hendrik Delgrange)

Amsterdams universiteitsblad

Folia door overheid genekt?

Het Universiteitsblad van Amsterdam wordt bedreigd. Het College van Bestuur van de Amsterdamse Universiteit heeft een reeks bezuinigingsmaatregelen afgekondigd die onder meer voor het weekblad *Folia* zeer zwaar zouden doorwegen. De betoelaging van dit blad zou zowat gehalveerd worden. Ook in het licht van wat de KU Leuven met haar tijdschriftenpark op het oog heeft, is dit een evolutie die het volgen waard is.

Universitaire beleid. Daarvoor beschikt men over een personeelsbestand van (omgerekend) 6,5 voltijdse werknemers.

De redactie van *Folia* staat op haar onafhankelijkheid: het blad is geen spreekbuis van de universitaire overheid noch van de studenten. De overheid wordt ook meer dan eens kritisch aangepakt, zoals recent nog in verband met het "falend financieel beleid van de universiteit".

Deuren en trappen

Nu lijkt *Folia* zelf het slachtoffer te worden van dit financieel beleid. Het College van Bestuur wil de subsidie "bestemd voor het universiteitsblad" verminderen met 750.000 Gulden. Dat is meer dan een halvering van de subsidie van *Folia*. Al kan er bij een dergelijke ingreep geen sprake meer zijn van het begrip *Folia*. De redactie schrijft: "Wat mag overblijven is een onbestemd produkt, niet *Folia*". Een visie die het College van Bestuur blijkbaar deelt, want zij heeft het enkel over "een blad". Dit blad zou wel wekelijks verspreid worden, maar nog nauwelijks enig redactioneel en opiniërend gewicht in de schaal kunnen leggen. Een mededelingenblad dus.

Het College van Bestuur suggereert bovendien dat de verspreiding niet meer per post zou gebeuren, maar wel door

middel van "bakken bij deuren en trappen" (zoals bekend wordt *Veto* zo verspreid).

Leuven

De beslissing omtrent *Folia* is weliswaar nog niet helemaal rond. Maar de toon lijkt gezet: een opiniërend weekblad is door de universitaire overheid niet gewenst.

Intussen werkt ook de KU Leuven verder aan de hervorming van haar tijdschriftenaanbod. Zoals we in het eerste *Veto*-nummer van deze jaargang melden wil de dienst Informatie en Onthaal in de toekomst uitpakken met twee tijdschriften: een vernieuwde "Akademische Tijdingen" en een "KU Leuven Campuskrant". Deze "geruchten" heten nu "voorbarig", althans dat kunnen we lezen in het Editorial van het recentste nummer van *Alumni Leuven*. Maar zo erg voorbarig moet het allemaal toch niet geweest zijn, want *Alumni* vertelt er zelf bij "dat dit nummer wellicht het laatste is dat U in deze vorm en op deze manier zal toekomen". *Alumni* zou - samen met nog enkele andere bladen - opgeslorpt worden in de vernieuwde "Akademische Tijdingen" (het Staatsblad van de KU Leuven als het ware).

Minder nieuws is er over het initiatief *KU Leuven Campuskrant*. Dit blad zou specifiek op studenten gericht zijn en in het verlengde liggen van de huidige *KU Leuven Sportnieuws*. Het hoeft wellicht geen betoog dat hier gedacht wordt aan een soort concurrentie voor *Veto*. Een onafhankelijk en kritisch blad in de aard van *Folia* zit er niet in: de KU Leuven wil een blad dat "het imago van onze Katholieke Universiteit naar buiten moet brengen", waarvoor *Veto* "niet kan/mag gebruikt worden".

Didier Wijnants

BOEKENBIJLAGE

"Wenn das Buch, das wir lesen, uns nicht mit einem Faustschlag auf den Schädel weckt, wozu lesen wir dann das Buch? Damit es uns glücklich macht? Mein Gott, glücklich wären wir eben auch, wenn wir keine Bücher hätten, und solche Bücher, die uns glücklich machen, könnten wir zur Not selber schreiben. Wir brauchen aber die Bücher, die auf uns wirken wie ein Unglück, das uns sehr schmerzt, wie der Tod eines, den wir lieber hatten als uns, wie ein Selbstmord; ein Buch muss die Axt sein für das gefrorene Meer in uns."

Franz Kafka

Protea-KUL

Een dissektie van het suikerbossie

Misschien stond ook jij wel even verstomd toen je vorige week de geel-zwarte 'Protea-KUL'-affiches in Leuven zag hangen. Wij niet op z'n minst toen bovendien bleek dat het niet om een grap ging en dat voor die lezing van Axel Buysse (journalist bij De Standaard) zelfs de Faculty Club ter beschikking was gesteld.

Protea stelt zichzelf aan de studenten heel voorzichtig voor als een vereniging die de Zuid-Afrika-problematiek zo objectief en realistisch mogelijk wil benaderen. Dit betekent zich niet te laten verleiden tot overgesimplificeerde zwartwit-klichees, maar wel een eerlijke evaluatie maken van de pogingen van de Zuid-Afrikaanse regering om haar problemen op te lossen.

Hun platformtekst is evenwel iets minder subtiel en roept op een einde te stellen aan de 'gelijkheidsmythe'; men wil namelijk verhinderen dat men er een 'smeltkroes' krijgt van verschillende volkeren.

Als we een greep doen uit de stichtende leden en sympathisanten, worden de belangen die achter dit alles staan al vlug duidelijk. Stichter en huidige voorzitter is André Vlerick, oud-minister van financiën en eveneens voorzitter van de Kredietbank, de trouwe sponsor van menig KUL-evenement. In 1985 stond deze bank derde op de lijst van de 'Dirty Thirty', de dertig banken die de grootste leningen afsloten met Zuid-Afrika. Medestichters zijn ondermeer Jean Teyssens (K.B.-Direkteur), Karel Dillen (voorzitter Vlaams Blok), Oswald van Ootegem (VU-senator), Jan Nuyts (hoofdredakteur 't Pallieterke) ... Schatbewaarder is Leon Rochtus, VMO-financier en directeur van de Paribas-bank. Deze bank hield zich naast onder andere de Generale Bank, de BBL en IPPA ook niet onbetuigd in het toestaan van leningen aan Zuid-Afrika.

Eerzjijds is er vanuit Vlaams-nationaalistische hoek de bezorgdheid over hun 'stambroeders' aldaar. De rellen rond het Zuid-Afrikaanse volkslied - met onder andere Vlaams Blok, VMO en NSV - bij de laatste IJzerbedevaart logen er niet om.

Anderzjijds zijn er vooral de enorme financieel-economische belangen van verschillende Belgische banken en bedrijven die de blanke diktatuur in Zuid-Afrika in stand willen houden; in België

haalt maar liefst een achtste plaats op de wereldranglijst van de apartheidsfinciers en een aanzienlijk deel van die investeerders vinden we terug binnen Protea-kringen.

De Belgische banken zijn, na de VSA en West-Duitsland, de derde grootste afnemer van de Kruggerand, de KB op kop.

De Generale Bankmaatschappij was in het verleden betrokken bij zowel de uitvoer van wapens naar Zuid-Afrika als de invoer van steenkool en uranium uit dat land.

Het meest cynische voorbeeld tenslotte is misschien wel dat België zelfs tot voor kort de zo noodzakelijke prikkeldraad leverde aan het Botha-regime. Hiervoor zorgde de firma Bekaert (Leon Bekaert Southern Africa LTD), waar Protea-lid Herman Candries lange tijd een belangrijke functie bekleedde.

Karakter

Je zou je zwaar beginnen afvragen hoe een vereniging als Protea dan nog het Huis van Chivres (naast de Faculty Club) ter beschikking kan krijgen. Amper twee jaar geleden weigerde de academische overheid systematisch zalen toe te kennen aan pro-apartheidsverenigingen, vooral onder druk van de 8000 handtekeningen die het anti-apartheidscomitee toen verzamelde. De academische overheid heeft blijkbaar een kort geheugen. Bovendien is de toekenning van een zaal aan Protea nog om een andere reden onbegrijpelijk: hiermee interpreteert de unief haar eigen regle-

ment op een voor discussie vatbare wijze. In het verslag van de Commissie Deruyttere (Algemeen Beheer) lezen we dat "lokale moeten geweigerd worden aan aanvragers die geen garantie kunnen geven voor het naleven van het specifieke karakter van de KUL".

Past een avondje apartheidpropaganda zo goed in die geest van deze Katholieke Universiteit? Doordat de unief wel een zaal toekent aan een pro-apartheidsvereniging, erkent men kler.

Feit is dat Axel Buysse in elk geval vorige woensdag zijn lezing mocht houden voor een publiek van Protea-leden en een uitgebreide delegatie NSV-ers. Ook wij waren erbij om te luisteren naar een opsomming van wetten en cijfers die moesten aantonen hoe vrij men eigenlijk wel is in Zuid-Afrika, hoe een Chinees zwart kan worden en hoe een Indiër bruin wordt.

Buik

Het hele gebeuren werd nauwellettend in de gaten gehouden door BOB, rijks-wacht en politie, die uitdrukkelijk aanwezig waren op de terreinen van de Faculty Club. Als we navraag doen wie aan de rijkswacht toestemming gaf om aanwezig te zijn op de terreinen van de Faculty Club, ontkenen zowel Studentenvoorzieningen (die de zaal toekeende) als het rektoraat categoriek. Aangezien de rijkswacht alleen mag optreden op universitair terrein als ze daarvoor de uitdrukkelijke toestemming heeft van de unief, klinkt die ontkenning van de academische overheid ons bijzonder ongeloofwaardig. Ook de kolonel van de rijkswacht denkt ons met een kluitje in het riet te kunnen sturen: hij beweert opgetreden te hebben "uit eigen beweging". Gegeven de bovenvermelde noodzakelijke toestemming van het rektoraat, is zo iets onmogelijk.

Ofwel is dus de rijkswacht haar boekje te buiten gegaan, door op te treden zonder toestemming. Ofwel wil de academische overheid niet toegeven dat ze wel degelijk de rijkswacht aangezocht heeft. Uit beide verklaringen leren we alleszins dat de universiteit en de rijkswacht elkaar hier mooi indekken. Twee handen op eenzelfde bui?

Filip Dutoit

REDAKTIONEEL

Intelligent

Bijna drie weken lang is een deel van Leuven in de ban geweest van het derde Klapstuk, het uit het Stuc gegroeide (letterlijk en figuurlijk) moderne dansfestival. Wie probeerde het gehele festival te volgen, kon niet anders dan met 'oververzadigings-verschijnselen' te maken krijgen, een probleem dat ook Veto kende.

Met deze derde versie is het festival duidelijk "groot" geworden: de buitenlandse belangstelling bijvoorbeeld is indrukwekkend. Recenten en programmatoren uit Grenoble, Amsterdam, Aix-en-Provence, Granada, Zürich en Helsinki - om er maar een paar te noemen - hebben het festival geheel of gedeeltelijk gevolgd, en meer dan eens kon je horen dat dit "het beste festival van Europa" is.

Dat is zeker verheugend. Het is verheugend dat er, weliswaar via een Europees ommetje, respect en waardering is gegroeid voor de moderne dans in België, al wordt dat respect maar heel zelden vanuit de overheid in financiële termen vertaald.

Verheugend is ook dat de Belgische producties op dit Klapstuk globaal genomen niet moesten onderdoen voor de buitenlandse producties. Het risico dat Klapstuk hier nam getuigt van een te waarderen eigenzinnigheid, een eigenzinnigheid die een niet mis te verstaan signaal naar de overheid is.

Door de nauwe band met het Stuc (personeel, infrastructuur) en dus Kultuurraad lijkt het ook nog een beetje het festival van en voor de Leuvense student te zijn. Die "van" is duidelijk nog slechts schijn: de programmatie gebeurt door een full-time programmator (Michel Uytterhoeven), die programmatorisch een geheel individuele koers vaart.

"Voor" de Leuvense student moet ook relativerend worden. De festivalformule schrikt zonder twiifel een aantal mensen af, gewoon omdat ze geen keuze kunnen maken uit het aanbod.

Afgezien van deze praktische beperking stoot vooral het "sfeertje" dat rond moderne dans hangt heel wat mensen af. Bewust of onbewust wordt vanuit Klapstuk het beeld opgehangen van een toeschouwer die slimmer en vooral beter is dan "de rest". Het behoeft geen commentaar dat deze houding arrogant is, en niets meer te maken heeft met de beginoptie van Kultuurraad. Er wordt een steer gekreëerd van: wie het Klapstuk begrijpt is zonder twiifel een intelligent en gevoelig iemand - voor en na de voorstellingen wordt gewichtig en begripvol voor- en natageteld tussen de "kenners" - zij die spelen met de kodes en konventies van het moderne medium.

Dat is jammer, want heel wat voorstellingen hebben zo'n etiket helemaal niet nodig. Moderne dans is precies een medium dat een bijzondere gevoeligheid toont voor de buitenwereld, dat net het tegenovergestelde is van wereldvreemd.

Het is dan ook dat, en op lange termijn het enige, wat je aan zo'n festival overhoudt: een ervaring ontstaan van al haar franjes en uiterlijke schijn. Enkel(e) impressies blijven, worden verdwijnen.

Stambroeders

Protea's 'objectieve en realistische' benadering van de apartheidsproblematiek gaat blijkbaar louter uit van een dubbele bekommernis die in geen geval gericht is op de opheffing van dit systeem en het tekenen van de meest fundamentele rechten aan de zwarte meerderheid.

(Foto Archief)

Struikelsteen

De Suske en Wiske die bij deze rubriek werd afgedrukt, is geen piratenversie van de bekende stripreeks, ook al lijkt hij te suggereren dat het land in de grootst mogelijke crisis terecht zou komen als de regering zou vallen en als aan het Sint Anna-besparingsplan, dat in het kasteel Hertoginnedal werd opgesteld, wordt verzaakt. De tekening komt uit De Standaard van gisteren dinsdag. Na veel getelefoneer bleek de sekretaris van Standaard-hoofdredakteur Lode Bostoen bereikbaar voor een reaktie.

Veto: *Waarom maakt uw krant reclame voor Dewael?*

De Standaard: *Jamaar, dat scenario komt van Vandersteen. Wij zijn niet verantwoordelijk voor wat iemand anders maakt.*

Veto: *Jaja, maar als hij nu een strip had getekend waarin hij bijvoorbeeld zegt dat het land de dieperik ingaat tenzij de SP in de regering wordt opgenomen?*

De Standaard: *(Korte stilte)* Vandersteen kennende zou hij dergelijk scenario niet tekenen.

Veto: *En als hij het nu toch zou doen? Mag zo iets erin?*

De Standaard: *Wij hebben een kontrakt met Vandersteen. Ik denk dat het zou geplaatst worden. Zolang hij niet pleit om concentratiekampen in te voeren of zo, hebben wij geen enkele reden om het niet te plaatsen.*

Op 13 december gaan we allemaal naar de stembus.

KORTGELEZEN

SCHRIJFT U?
Veto zoekt redactionele medewerkers

STUDENTENJOB
VANAF MORGEN: EEN TOFFE JOB! EN NOG GOED BETAALD OOK? DAT KAN!
Waar u studeert en met een zelf te bepalen uurrooster. OFUP staat voor de studententijdsdienst. OFUP promoovert de voornameste theis van de Belgische pers tegen sterk verminderde tarieven.
Bezoek Marc Dullaert Tiensevest 188 (tussen 18 u en 20 u) of bel ons nog vandaag: 02/242 28 54

De goedkoopste weg naar
MOSKOU POLEN ATHENE
SKI- EN SURFVAKANTIES
loopt via
REIZEN UNIVERSITAS
Tervuursevest 15 - 3030 Leuven (Naamsepoort), ☎ 016/22 07 53, verg. A 1399
Reizen Universitas: reeds jaren de organisator van de grootste universitaire studie- en groepsreizen.

De oorden van de teloorgang der leeskultuur

Strippen in Leuven

Een paar naast de WC-pot, onder je bed een stapeltje - toevluchtsoord op hete juidagen - en thuis geen, want-zoiets-koop-je-toch-niet-meer-als-je-in-Leuven-zit-foon. De Leuvense stripwinkels varen wel bij de min of meer verwoede lezende studentenpopulatie. Om dan nog maar te zwijgen van het leger krantenverkopers annex boekenwinkels annex sigarettenverdelers annex stripwinkels, die meestal ook wel hun Sus en Wis en hun Jommeke liggen hebben. Een lukratieve zaak. Of toch niet?

Op het eerste zicht lijkt alles meer dan dik in orde. Je stap Gobelijn in de Mechelse binnen, een beetje op je hoede voor de verkoopstechnieken die de mooi opgehangen exemplaren in het uitstalraam, de heuse kinderstrip-hoek en de al bij al wat cleane atmosfeer zouden kunnen verbergen. Nochtans is het allemaal klein begonnen.

"We wilden zelfstandig zijn, en we kwamen op het idee door een stuk in de krant, over Lambik (nvdv één van de grote stripwinkels in A'dam). Bovendien was er een gat in de markt, dus..." vertelt Anemie van Gobelijn. "Toen, zo'n zeven, acht jaar geleden, was het allemaal wel heel anders dan nu. Wij stapten zelf naar de grote uitgeverijen, Dupuis, Lombard, Casterman, Standaard, ... Die stonden heel weigerachtig tegenover het idee van een stripwinkel in het Leuvense. Alleen in A'pen bestond er al zoiets. Nu komen de uitgeverijen naar ons toe".

Gobelijn representeert dan ook goed de evolutie die de stripwereld sindsdien heeft doorgemaakt. Van een snuisterwinkeltje op de Oude Markt, waar studenten meer keken en lazen dan kochten, naar een speciaalzaak in het winkelen van de Mechelse, die - vooral 's zaterdags - hele gezinnen binnenkrijgt.

Endearment

Mama en papa schaffen zichzelf het nodige leesvoer aan, en de kindjes mogen er zich ook ééntje kiezen. Strips hebben het imago van marginale, goedkope derderangsprentenboeken zo ongeveer achter zich gelaten, en zijn een cultuur op zich geworden. Met het gevaar natuurlijk dat de massa ook dit medium inpalmt en besabbelt tot er een platte, kleurloze koek overblijft. Er wordt de laatste jaren op stripgebied te veel geproduceerd, en te weinig echt goeie dingen. "En niet alleen op het vlak van strips", zegt Erik van Carapaces in de Parijsstraat, "als je ziet hoeveel succes films als *Terms of endearment* hebben, hoeft het je ook niet te verwonderen dat er de laatste tijd veel meer vraag is naar

stripscenario's die de romantische toer opgaan". Op de vraag welke strips hij dan staan heeft, zegt hij gewoon: "Goeie".

Van concurrentie onder elkaar schijnen Carapaces en Gobelijn niet echt veel last te hebben. Er hangt nog wel iets van een voorbije procentenslag in de lucht, als we ons oor bij *Loddewykx* in de Tiense te luisteren leggen. Het zal in die tijd geweest zijn dat ze je ook de benzine alsmat goedkoper en met allerlei erop en eraan zo ongeveer naar het hoofd gooiden.

Natuurlijk zouden ze meer verkopen als de ander er niet was, maar dat heb je ook "als je met een snackbar begint". Waarvan nota. Carapaces zou een flink stuk van het volk dat vroeger Gobelijn op de Oude Markt aandeed voor zijn rekening hebben genomen, suggereert Anemie van Gobelijn. Erik vindt het een pijnlijke vraag en houdt het erop dat ze elk hun eigen publiek hebben, en hun eigen sfeer. Dat zal wel. Koffie en goeie (alweer) muziek zijn daaraan niet vreemd.

Kruideniers

Verderop is het echter een veldslag. *Houtekiet* in de Diestsestraat, vorig jaar gestart, houdt met moeite het hoofd boven water. Spelbrekers zijn de overname van een onderhand duidelijk niet zo goed in de markt liggend gamma kinderboeken - "tegen *De Slegte* kan toch niemand op" - en de ietwat absurde politiek van de Leuvense 'mannen van 't stad'. Die slagen erin voor een half jaar de Diestse in een zand-en-stenen-parcours te veranderen, om dan uiteindelijk te komen tot voetpaden van één tegel breder en een mooi effen rijvak. "Met nieuwjaar, normaal een hoogtepunt in de verkoop, hadden we hier aange-stompte aarde voor de deur". Je zou er voor minder je kop bij neerleggen.

Ook *Bauman* in de Tiense ziet het allemaal niet altijd goed zitten. Net als bij *Houtekiet* zijn er plannen om zich uitsluitend op strips te concentreren, en de rest (dat is dan speelgoed) kordaat buiten te zwieren. Maar ook net als *Houtekiet* ligt *Bauman* een beetje buiten het centrum. Je kuint (?) er niet langs als je gedurende 'den blok' dringend nood hebt aan iets verfrissend. Terwijl ik mijn juidagen bij Gobelijn slijt. Gedeeltelijk althans. Maar *Bauman* ziet dat niet echt als een probleem: "Bij mij komen vooral verzamelers, voor gesigneerde of genummerde exemplaren en zo. Als de mensen zouden weten wat ik hier allemaal zitten heb, zou het wel lukken." En hij praat entoesiast over *Alex* en *Yoko Tsuno* en *Cori de scheepsjongen*. Tja. Zulke bedenkingen heb ik ook al gemaakt op eksamen. 't Is maar dat het op verkopen aankomt...

De ware boeven, en daar zijn ze het allemaal over eens, blijven de uitgeverijen. "Als ze zelfs aan *Kruideniers* leven", zegt Anemie half lachend, half verontwaardigd. En onder andere ook de grootwarenhuizen, *Cobruyt* op kop, grijpen met beide handen elke gelegenheid aan om producten te verkopen waarin kleine winkels gespecialiseerd zijn, dus ook strips. "Ze bestellen voor al hun afdelingen en krijgen zo van de uitgeverijen enorme reducties. Wat moeten die dan nog van onze vijf boekjes die we ook graag zouden bestellen? Wij kopen in aan een prijs die hoger ligt dan hun verkoopprijs..."

Gemakkelijk is het dus niet. Je kan je beter beperken tot het oprichten van een fotokopieercentrum als je grof geld wil verdienen. Of je het dan zelf nog boeiend vindt, is een andere zaak. Maar, om het met Eriks geveugelde woorden te zeggen: "Het is altijd knokken in het begin." We houden het voorlopig dan ook maar bij de *Guust Flater* die we dringend uitgelezen wilden hebben.

Lut De Boel

Oostenrijk

Op woensdag 4 november heeft er in het Huis van Chièvres een Oostenrijkse theater-, poëzie- en muziekavond plaats. Al dat fraais wordt nog eens overgedaan op vrijdag 6 november in de Grote Aula van de Kulak, vanaf 20 u, toegangsprijs 150 fr. Prof. Ludo Verbeeck leidt in: daarna worden diverse verzen gereciteerd door studenten; vervolgens brengen de Evergreens Oostenrijkse liederen. De avond wordt afgerond door Jo Gevers: hij brengt Kafka's *Verslag aan een akademie*. En wij hopen dat u geen kevers bent geworden als u de zaal verlaat.

Modern Antikwariaat

Overstock wordt verramsjt

Boekenwinkels die nieuwe boeken tegen fel gereduceerde prijzen aanbieden, daar kijkt men allang niet meer van op. Verjaardagen zouden anders een al te dure aangelegenheid worden, en het verschil tussen de officiële prijs - ma, dat boek kost 1200 frank, dat is toch een schande - en de prijs die je echt betaald hebt bij *De Slegte* is ook altijd meegenomen.

Vanwaar dat fenomeen, waar komen al die schone boekjes vandaan? Hoe bestaat het dat ze zo goedkoop zijn, want tenslotte moeten ze nog altijd gemaakt worden. Veto ging voor je snuffelen. Ziehier de resultaten.

Goedkopere nieuwe boeken vind je in Leuven voornamelijk bij *De Slegte* en ons aller Acco. Uiteraard bestaat er daarnaast een iets ruimere tweedehandsboekenmarkt waar gebruikte boeken worden gekocht en verhandeld. Een markt die op haar beurt dient onderscheiden te worden van deze der anti-kwariaars: de verhandeling van oude waardevolle boeken met als voornaamste afzetgebied de bibliotheek en belegger.

Waar haalt men nieuwe boeken om ze dan tegen sterk gereduceerde prijzen te kunnen aanbieden? Het modern antikwariaat vormt naast het verhandelen van tweedehandsboeken de hoofdactiviteit van *De Slegte*. De Nederlandse zetel van het bedrijf koopt zelf de boeken in; een *remainder* heet zoiets in vakjargon. Voor Acco daarentegen is deze activiteit slechts een bijkomstigheid. Zij heeft dan ook een overeenkomst met het ook al Nederlandse *Icob*, een inkoopcentrale die in opdracht van een honderdvijftig boekhandels op zoek gaat naar de overstocks van uitgeverijen. Naast dat opkopen geven remainders vaak ook zelf boeken uit waarvan de prijs kan gedrukt worden door de enorme oplages. Daarnaast betreft Acco zijn aanbod door rechtstreekse contacten met een aantal uitgeverijen. Het verhaal als zou het modern antikwariaat zijn boeken uit faillissementen halen kan dus op zijn minst als fel overroepen worden beschouwd.

De zeventiger jaren brachten tesamen met de crisis ook een ademtoestand in de

Uitgeverij PEETERS

Bondgenotenlaan 153
B-3000 LEUVEN

Advertentie

meer bij, of ze zouden duurder moeten worden natuurlijk. Daarnaast zitten ze natuurlijk ook met die vaste boekenprijs van Icob, die ook geen kortingen toelaat.

Al bij al kunnen zelfs de boeken - en dan denken we vooral aan kunstboeken - in een modern antikwariaat behoorlijk prijzig zijn. Het gaat hier om dure, meestal kwalitatief hoogstaande, werken. Op de 'normale' markt maken ze vrijwel geen kans (want véél te duur), doch als ramsj bestaat er een specifiek publiek voor, al was het maar om ze als *coffetable book* te gebruiken.

Blij

Moet je als konsument nu gelukkig zijn met het bestaan van een modern antikwariaat of niet? Zeker is dat de klant er wel bij vaart. Vaak degelijke werken, tegen een schappelijke prijs. Er zit toch ook een dikke adder onder dit graspek: De uitgeverijen worden enerzijds kiestruikerig, en anderzijds wordt het probleem van de overproductie er niet door opgelost. Het ziet er wel niet naar uit dat het ramsjfenomeen op korte termijn verdwijnt. Blijf of niet, ... dat laten we aan jou over.

Geert Coene
Lode Desmet

Dokumentaire

Op maandag 2 november is het *Internationaal festival van de dokumentaire* begonnen. Gedurende twee weken (tot en met 13 november) zal in het huis der Vlaamse leergangen elke avond een selectie getoond worden van het beste op het gebied van de dokumentaire. De films geven een overzicht van de geschiedenis en de stijlen van het genre, met onder meer: de klassieke romantische school (met R. Flaherty), de *city symphony*, de sociale dokumentaires uit de jaren dertig, propaganda uit wereldoorlog twee, de *free cinema*, de *cinema vérité* en de *direct cinema*. Interessant is ook de dag van de *Belgische dokumentaire*, op vrijdag 6 november, waarop vanaf 10.30 uur een keur wordt getoond van de beste en vaak internationaal geprezen werken. 's Anderendaags is er een kollektivum dat, zoals het festival, 'Beeld en Realiteit' heet. Voor het eerst in Europa spreekt daar een internationaal gezelschap van academici over de geschiedenis en de betekenis van de dokumentaire. Voor dit kollektivum kan men nog steeds inschrijven, hetzij op de dag zelf (8 november), hetzij vooraf op het Centrum voor Communicatiewetenschap, Van Evenstraat 2a, 3000 Leuven, 016/28 32 35.

Korting

Waarom geeft Acco dan geen korting op haar modern antikwariaat is dan de voor de hand liggende vraag. Dat zou vooral te wijten zijn aan de boeken die Acco rechtstreeks via uitgeverij en andere kanalen dan het Icob verkrijgt. Acco kan zich deze werken aan een goedkopere prijs aanschaffen, en zorgt daarbovenop voor een interessante verkoopprijs. Een korting kan er voor die boeken echt niet

B
O
E
K
E
N

Tweedehands boekhandels vergeleken "We zijn tenslotte geen OCMW"

In tegenstelling tot wat Jan met de Pet aan de toog wel eens beweert, worden Veto-redacteuren en medewerkers niet betaald. Ze kunnen, net als alle studenten wel ergens borden gaan wassen, maar meestal betalen ook zij liever minder dan meer voor een boek. Tweedehands inkopen doen lijkt dan dé aangewezen oplossing. Daarnaast fungeert de tweedehands boekenzaak als een soort primitieve Mister Cash. Je kunt er boeken op overschot kwijt, en tegelijk je geldbeugel spekken. Aangezien er in Leuven minstens drie dergelijke boekhandels zijn, lijkt enige omzichtigheid echter op zijn plaats. De prijzen bij aankoop en verkoop van gebruikte boeken zouden immers als eens verschillen, naargelang je *De Slegte* (Bondgenotenlaan), *het Tweedehands Boekhuis* (Muntstraat), of *Plantin* (Tiensestraat) bent binnengestapt.

De verwachtingen bij een verkoop zijn meestal hoog gespannen. Enerzijds is de student wellicht verknocht aan de boeken die hij gaat verkopen, en anderzijds kan hij zich moeilijk voorstellen dat een meesterwerk als *Mijn kleine oorlog* van Louis Paul Boon slechts 5 of 10 frank oplevert, omdat het om een pocketuitgave gaat. Bovendien krijgt hij meestal niet eens al zijn boeken verkocht. Met lede ogen moet hij toezien hoe de beste stukken uit zijn selectie worden gepikt. Hij krijgt een hoopje pasmunt toegeschoven, en dan mag hij oprasseren.

De handelaars zijn zich daar terdege van bewust, zij het dat sommigen meer schroom vertonen dan anderen. "We zijn tenslotte geen OCMW" hoorden we in het Boekhuis. "We moeten er nog iets aan verdienen ook".

Bij het bepalen van de prijs die ze bereid zijn voor een boek te betalen, hanteren de tweedehandsboekhandelaars diverse criteria. Over het algemeen is het zo dat ze beter betalen als ze denken het boek dat je aanbiedt vrij vlug terug te kunnen verkopen. Daarnaast spelen de staat waarin het boek verkeert en de inhoud ervan een grote rol. Kapotte ruggen, gescheurde bladen, onder-

strepingen van allerlei aard en notities in de rand, maken een boek heel slecht verkoopbaar, zowel voor de student als voor de handelaar.

Tenzij het natuurlijk om een heel oud boek zou gaan. Voor een atlas uit de jaren stillekes wordt al gauw 200.000 fr. op tafel gelegd. Dan mag de rug al eens versleten zijn. Heringebonden zal het boek een groot deel van zijn waarde blijven behouden.

Negerkes

Bij oude boeken maakt het bovendien niet veel uit wat er in staat. Bijbelgeschriften of goedkope volksliedjes, wat telt is de druk, de band, de prenten, het papier. Voor hedendaagse uitgaven is dat veel minder het geval. Een literair waardevol boek zal steeds meer opbrengen dan *romanekes* uit de Boektreks. Zelfs al lijkt het verschil in absolute cijfers uitgedrukt klein. Tussen de 10 frank voor een pocket van Elsschot en die ene frank voor *De Tien Negerkes* van Agatha Christie liggen amper 9 frankskens. Het betekent toch een verschil van 900 procent.

eigenaars van het Boekhuis in de Muntstraat bekennen ook dat het organiseren van hun tweedehandsbedrijf een harde leerschool is geweest. Ze hebben veel leergeld moeten betalen. De winkel is niet verlieslatend, maar alleen daarmee het gezin onderhouden zou onmogelijk zijn.

Dat kan niet gezegd worden van de trotse bezitter van de groezige boekhandel Plantin. Hij beweert dat hij grondige studies heeft ondernomen en goed kan leven van wat zijn zaak opbrengt. Maar bij de eerste gelegenheid laat hij zich in de luren leggen. Wanneer onze informant hem een verouderde versie van *Inleiding tot de economie* (nieuwe druk verschenen) aanbiedt, heeft hij dat niet eens door.

Eubelix

Voor het bepalen van de prijzen van boeken die hij niet zo goed kent werkt Plantin met fondsjisten. Dat zijn in feite reclamefolders per uitgeverij die samen bijzonder onoverzichtelijk zijn en zeker niet volledig. Van het bestaan van handige, omvattende jaarboeken 'eek hij

ALLEMAAL ANDERS

Op zoek naar kruiperijen of goeie zaakjes zond Veto een informant naar de drie Leuvense tweedehands-winkels. Hij moest er zes boeken aanbieden en doen alsof hij ze écht kwijt wou. Van de kassette-reorder die in één van de vele groene parkzakken zat, zouden wij de geboden prijzen noteren.

Een paar dagen later, bij het echte interview, zouden de handelaars dan de kans krijgen hun officiële manier van werken uit de doeken te doen. Algemeen stelden zij dat ze de verkoper één derde zouden bieden van de prijs die ze zelf voor het boek denken te zullen krijgen.

Voor *Het verdriet van België*, ons belangrijkste test-case, bood De

Slegte op dat moment zo'n 250 fr. Plantin sprak van 300 fr, en het Boekhuis wou één vierde van de officiële verkoopprijs geven indien het boek nog was verpakt. Dat betekent dus ongeveer 250 fr.

En wat boden zij onze anonieme informant? De Slegte bood 500 fr voor het pakket van zes titels; voor Claus alleen had hij 180 fr over. Plantin gaf ons slechts 250 fr voor het pakket, maar we mochten wel één boek houden. Het Verdriet was hem eerst 150, maar na enig aandringen 200 fr waard. In de Muntstraat tenslotte konden we 600, en na enig aandringen zelfs 700 fr loskrijgen. (LD/GC)

Het vastleggen van de prijs die ze voor een bepaald boek gaan betalen, is voor de handelaars trouwens geen sinecure. Voor ze de tijd hebben gehad om even goed na te denken kan het boek al weg zijn. Er moet direct beslist worden: wel of niet kopen, en voor hoeveel? De

niet eens op de hoogte.

Van de kleine middenstandersproblemen heeft De Slegte duidelijk minder last. Zo staat er op de eerste verdieping een enorme partij Scandinavische strips (Eubelix in het Zweeds) die maar niet wegkruipen. Dat is echter geen probleem. "Ja, we hebben er wellicht een beetje teveel van gekocht", vindt de baas. "Maar ik heb eens gebeld naar de universiteit. We raken ze wel kwijt."

Het grootste deel van de boeken die bij de tweedehands boekenboer te koop liggen verdwijnen overigens ooit wel eens. Een drietal maanden lijkt de regel. Bestsellers (*Het verdriet van België* van Claus) zijn na één dag al doorverkocht. Minder bekende pockets raken soms nooit meer weg. Dan wacht de vergetelheid, het stof, en in het geval van De Slegte, de papiermolen.

Ook hier bewijst De Slegte weer de groothandel te zijn. "Ja. Ze worden vernietigd. Maar als die boeken de week erna opnieuw binnenkomen, dan kopen we ze terug. En dan kunnen ze misschien op een week weg zijn."

Lode Desmet
Geert Coene

STRIPS

Argentijnse
Tango (Casterman - zw/w)

Hugo Pratt

Bij Casterman verscheen alweer een 10e deel van de avonturen van Corto Maltese, nog steeds van de hand van grootmeester Hugo Pratt.

Ditmaal zit Corto terug in Argentinië, 15 jaar nadat hij het land verlaten heeft (lees 'ontvlucht' - Corto blijkt zelf ook geen doetje). Een vriendin in moeilijkheden vraagt zijn hulp, maar hij komt te laat, spoort de moordenaars op om haar te wreken en belandt temidden van

(gewelddadige) intriges tussen prostitutie-maffia, het corrupte politieapparaat en de grote families (hun imperium blijkt gebaseerd op onrechtmatig grootgrondbezit). Alles draait er om de macht en een mensenleven telt niet.

In tegenstelling tot Corto Malteses vroegere belevenissen, zit er weinig actie in dit verhaal: Pratt toont beurtelings Corto's spoorwerk en de tegenzetting die de vijand plant. Ook heeft hij vrij veel tekst nodig om de complexe redeneringen der 'akteurs' (en meten hun handelingen) te verduidelijken.

Hierbij is voldoende concentratie van de lezer vereist, om het groot aantal 'nevenfiguren uit elkaar te houden. Ook grafisch zijn we beter gewend: (te) veel close-ups en gezichten, minder verzorgd... Bovendien heeft Pratt voor het eerst het penseel ingeruild voor de viltstift; het kon bijvoorbeeld niet snel genoeg!

Typisch Pratt is wel het vermengen van geschiedenis en fictie (zo ontmoeten we bv. de outlaw Butch Cassidy - Corto's vroegere kompanjon) en een enkele keer droom en realiteit (met een knipoog naar Jorge Luis Borges).

Voor de freaks tenslotte: in een aanvulling vindt u nog Pratts beschouwingen over de tango, geïllustreerd met 2 aquarellen van de meester. (MK)

Blank Requiem (Casterman -
'Wordt Vervolgroman' - zw/w)

tek.: Rochette / scen.: Legrand

De reeks 'Wordt Vervolgromans' van Casterman heeft zich de laatste jaren een gedegen reputatie opgebouwd. Bij een nieuwe publicatie zijn we dan ook steeds erg nieuwsgierig of dezelfde hoge standaard gehandhaafd blijft.

'Blank Requiem' speelt zich af in oktober 2024. Na het bankroet van de traditionele machtsblokken neemt de derde wereld hun rol over: de 'VS. van Afrika' beheersen de wereldpolitiek. Europa bloedt dood: de jeugd trekt naar Afrika en laat een bende grijsaards achter. Een groep terroristen, de Hydra (in de Griekse mythologie is dit een veelkoppige draak), probeert de Nieuwe

Orde te stabiliseren, zodat de PRB (de Partij Recht voor de Blanken) de macht weer kan overnemen.

Het verhaal begint wanneer de Nieuwe Orde erachter komt dat de Hydra zal toeslaan tijdens de 'conferentie over de mondiale herstructurering'. Ze sturen er Malcolm Lean (een blanke!) op uit om het brein achter de Hydra te ontmaskeren en uit te schakelen.

Lean slaagt er langzaam in de puzzelstukjes in elkaar te passen. In 7 hoofdstukken - 1 per dag - worden de raadsels rond zijn verleden (en rond de oude kennissen die hij tijdens zijn speurtocht ontmoet) ontrafeld. Hierbij staat zijn onderzoek evenwel centraal.

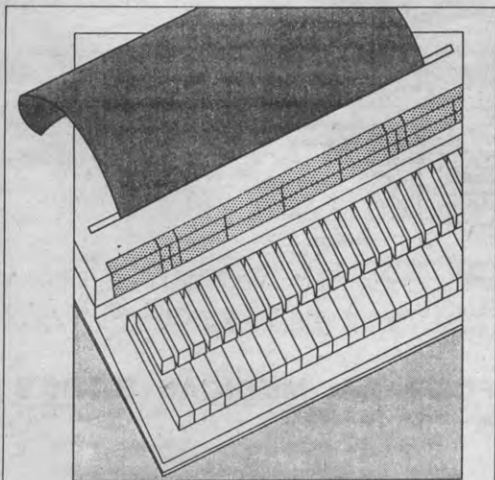
In heel het mysterie speelt rektor Haas (Leans stiefvader en leider van de democraten) een belangrijke rol - de hoofdrol, zoals blijkt in het laatste hoofdstuk.

Het verhaal is nogal ingewikkeld van structuur: de lezer krijgt maar met mondjesmaat de informatie die hem toelaat zich het nieuwe wereldbeeld voor te stellen, en de verschillende groepen te situeren. Zelfs na de ontknoping blijft het soms gissen. Zo is bv. de rol van Siri - Malcolms Japanse tegenspeelster - onduidelijk. Een nuttig gegeven is zeker de stamboom van de familie Haas waarmee het boek aanvangt, omdat daarin voortdurend in het stuk voorkomt.

Ook worden een aantal belangrijke gegevens en ontwikkelingen op subtielere wijze in de dekors verwerkt. De aandachtige lezer vindt o.m. de schilderijtjes die een nieuw hoofdstuk aankondigen terug als wandversiering in het voorlaatste hoofdstuk.

De tekeningen zijn overigens knap en zeer verzorgd: Jean-Marc Rochette bespeelt op vollere wijze heel het gamma grijschakeringen. Heel knap zijn de scènes waarin hij de ontknoping feitelijk à priori uitbeeldt (m.b.v. een schaaqbord en een delirium).

Kleine schaduwrijden zijn wel een tweetal ongerijmdheden in het scenario (overigens zonder belang voor het verloop ervan), en een aantal spellingsfoutjes. Ze hebben ons plezier gelukkig niet vergald! (MK)

Vingers !

Acco's schrijfmachines
heten U welkom !!!

UITGEVERIJEN UIT LEUVEN

Het gaat de Vlaamse uitgeverijen niet altijd voor de wind. Na enkele jaren van zwoegen en vechten geven ze de strijd meestal op en worden ze opgeslokt door kapitaalcrachtigere uitgeverijen uit Nederland. Zo verging het bijvoorbeeld de Standaard-uitgeverij en uitgeverij Manteau. Zo verging het ook de Leuvense uitgeverij Kritak die in '86 een dochteronderneming werd van de Amsterdamse Uitgeverij Meulenhoff. In Leuven vind je echter nog enkele andere uitgeverijen die wél op hun eigen Vlaamse beentjes blijven staan. Acco is er één van en over deze uitgeverij valt zelfs nog meer te zeggen: ze is de tweede grootste uitgeverij in Vlaanderen. Ook Infodok is uitsluitend Vlaams en zit momenteel in de lift. Uitgeverij Peeters geeft vooral werken uit uit de oriëntalistische sfeer en verspreidt ook de uitgaven van de Universitaire Pers, een uitgeverij verbonden aan de KUL die zeer gespecialiseerde wetenschappelijke werken uitgeeft. Hieronder volgt een profiel van enkele van deze Leuvense uitgeverijen.

Uitgeverij Kritak

Jong en gedurfd

Volgens André van Halewyck, directeur van Kritak, is een Vlaamse uitgeverij die geen andere nevenactiviteiten uitvoert (bijvoorbeeld drukkerij, ...) zeer moeilijk leefbaar in Vlaanderen. De Belgische markt is zeer klein en het is voor een Vlaamse uitgever erg moeilijk om op de Nederlandse markt aan bod te komen. De Nederlandse pers en boekhandels zitten niet te wachten op het aanbod van een Vlaamse uitgever, omdat ze al keuze zat hebben uit het Nederlandse aanbod. Bovendien worden ze ook zeer weinig geïnformeerd over Vlaamse boeken. Als er dan toch al eens een boek in de media gesignaleerd wordt, dan wordt het toch niet verkocht, omdat de lezer het meestal niet in de boekhandel vindt. Het is eigenlijk een vicieuze cirkel: het signalement in de media kan de verkoop gunstig beïnvloeden maar dan moet het boek ook in de boekhandel te vinden zijn.

Veto: *Waarom krijgt een Vlaming die bij een Nederlandse uitgever publiceert vaak wel aandacht van de Nederlandse pers, terwijl zijn Vlaamse collega die bij een Vlaamse uitgever publiceert volkomen genegeerd wordt?*

Van Halewyck: «De Nederlandse pers hecht vooral veel belang aan de uitgeverij waarbij het boek verschijnt. Een Nederlandse uitgever heeft voor hen een zeker "quality-label", waardoor ook Vlaamse boeken die bij een Nederlandse uitgever verschijnen dadelijk een meerwaarde krijgen tegenover boeken die bij een Vlaamse uitgever verschijnen. Die Vlaamse uitgever wordt meestal met een zeker "dédain" behandeld: "Het komt uit Vlaanderen, dus het is niet goed". De literaire kritiek maakt in Nederland zelf ook nog onderscheid tussen de uitgeverijen. Erg grof in dat verband is bijvoorbeeld wat er met Herman Brusselmanns gebeurde. Toen hij nog bij "De Knipscheer" publiceerde, kreeg hij overal negatieve kritieken. Later veranderde hij van uitgever en trok naar "Bert Bakker". De literaire kritiek zwaaide hem toen plots alle lof toe. Ik vereenvoudig hier natuurlijk wel sterk. Er zijn nog zoveel andere factoren die een rol spelen, maar de Nederlandse uitgeverijen weten de pers in ieder geval veel beter te bespelen.»

Veto: *Ziet Kritak het als zijn taak om debuterende Vlaamse auteurs onder de arm te nemen?*

Van Halewyck: «Kritak ziet zichzelf zeker niet als mecenas voor jonge Vlaamse auteurs. Twee jaar geleden waren we wel ontvreden over het feit dat het uitgeven van jong Vlaams talent te sterk gedomineerd werd door Weverbergh en uitgeverij Manteau, waar hij toen nog voor werkte. Zij boden een aantal auteurs geen kansen. Wij hebben

Energetisch

Op zaterdag 14 en zondag 15 november heeft in Gent een internationaal kongres plaats rond "nieuwe inzichten in menselijke energievormen". Wadimedia? Het doel van het kongres is het (her)kenbaar maken van menselijke energievormen, en voorlichting over de omgang ermee in het dagelijkse leven en in medische zin. Er zijn sprekers, infostands, demonstraties, video's, enzovoort over alles wat u zich maar kan inbeelden onder de al eerder vermelde noemer. Organisator is de vzw Alternativa, en als u weet dat deze vzw zich bezighoudt met alle Oosterse, alternatieve, paranormale en spirituele activiteiten, weet u wel of dit kongres net voor u is, of precies helemaal niet.

Verhuisd

De Medica-bar is verhuisd naar de Brusselsestraat 246, en bij Medica is men best tevreden over die verandering. De nieuwe woonst blijkt smaakvol verbouwd te zijn: er is een gezellig en knus kafee en idem feestzaal. Het presidium gaat nog steeds verder op het pad van de vernieuwing: men wil ondanks de komkommertijd verder gaan op de ingestangen weg. Ook de activiteiten te voordele van Arsen zonder Grenzen tonen dat de geneeskundestudenten het hart op de juiste plaats dragen.

dan "Mooie Jonge Goden" op de markt gebracht, een boek waarin 13 auteurs publiceerden die verdienstelijk tot zeer goed waren. Onverwachts gebeurde er toen ook een ander bij Manteau. Toen Weverbergh het opstapte en de nieuwe uitgeverij H oprichtte, had hij nood aan nieuwe auteurs, want hij was voor een deel van het Manteau-fonds afgesneden. Ook bij Manteau hadden ze nood aan debutanten, want Weverbergh had een aantal auteurs in z'n kielzog meegenomen. Het gevolg was dat je voor de jaren '87-'88 kunt spreken van een overvloed aan debutanten. Bij Kritak gaan we die trend zeker niet langer volgen en daarom streven we nu naar een stabilisering van de toestand.»

«Voor ons was vooral belangrijk dat het signaal, dat we ook openstaan voor literair werk geslaagd is. In de toekomst gaan we onze kwalitatieve norm dan ook hoger leggen. We willen geen debuten uitgeven om het debut. Een debuut is pas rendabel wanneer het ook opgemerkt wordt door de pers. Als dat niet gebeurt, dan gaat het debuut de mist in en dat betekent dan een serieuze financieel verlies voor de uitgeverij.»

Veto: *Wat is voor Kritak het belangrijkste: een cultureel waardevol product op de markt brengen of als bedrijf winst maken, wat dan vaak impliceert: minder waardevolle, maar goedverkopende producten uitgeven?*

Van Halewyck: «Als uitgeverij moet je erop letten, dat kwaliteit en commerciële voltreffers hand in hand gaan. In dat verband in onze samenwerking met Meulenhoff zeer nuttig: Meulenhoff kan ons een paar handgrepen bijbrengen in verband met de dosering van kwaliteit en de commerciële benadering van de markt. Kritak zal in ieder geval bepaalde titels niet kunnen uitbrengen, omdat die niet passen in de "Kritak-style". Je kan dus niet grenzeloos toegeven aan het publiek door massaproducten te brengen. De kunst bestaat erin een bestseller met kwaliteitskenmerken te brengen.»

Veto: *Hoe zou je die "Kritak-style" zelf omschrijven?*

Van Halewyck: «Jong, gedurfd, dynamisch, fris. Maar anderzijds brengen we ook Flaubert en D.H. Lawrence en dat valt daar dan weer minder onder. Kwaliteit wordt voor ons in ieder geval steeds cruciaal. Een boek over Gaston en Leo zou een bestseller kunnen worden, maar Kritak kan dat moeilijk uitgeven. Al flirt ik wel eens met dat idee, gewoon om te zien hoe de markt zou reageren. Styling is bovendien ook flexibel: waar we vroeger gericht waren op Manteau en Van Gennep, streven we nu meer en meer naar een combinatie van Meulenhoff en Bert Bakker. Dat zouden we nu binnen vijf jaar moeten realiseren.»

Carla Rosseels

GOBELIJN

MECHELSESTRAAT 35
LEUVEN 016/23.55.86

STRIPS

Advertentie

KRITAK

De uitgeverij Kritak vindt haar oorsprong in de jaren '70 toen drie testudenten (André van Halewyck, Rik Coolsaet en Joris Note) via het "Verspreidingscentrum Alternatief" brochures en boeken van links-politieke signatuur verdeelden en meer en meer zelf ook uitgaven. De afzetkanalen voor deze uitgaven vonden ze in organisaties uit het nieuw-linkse milieu zoals Wereldscholen, Elckerik, CVA, Oxfam, KAJ, ... Ze publiceerden dossiers als "Gastarbeid", "Chilina de staatsgreep", "Wapenhandel en wapenindustrie in België", "Van Congo vrijstaat tot Zaire", "Apartheid", ... Sommige brochures werden toen nog door henzelf gestencild om ze zo goedkoop mogelijk te houden (20 fr) voor het publiek. Zo groeide "Verspreidingscentrum Alternatief" uit tot een kleine uitgeverij in Vlaanderen. De behoefte werd dan ook steeds groter om de uitgegeven werken ruimer te verspreiden via het traditionele boekhandelscircuit. Dat lukte door een kapitaalverhoging en door het feit dat aanbiedingen van Nederlandse progressieve uitgeverijen zoals de Feministische uitgeverij SARA, SUN, SUA, ... in het aanbod naar de boekhandel toe werden opgenomen. In april '77 verscheen het eerste Kritak-boek "Wat zoudt ge zonder 't werkvolk zijn", en in de loop van dat jaar werden nog een tiental titels gepubliceerd. In die jaren

slaagde Kritak erin, om elk jaar zijn omzetscijfer te verdubbelen. Na enkele jaren ontstond ook de idee om zelf met een boekhandel van het betere literaire boek te beginnen. In '79 werd een boekhandel in Leuven geopend, gevolgd door Antwerpen in '80. Binnen de uitgeverij wilde men stilaan wat loskomen van het imago van "handelaar in politieke ideeën" om te evolueren naar een open uitgeverijpolitiek, met een groeiende belangstelling voor de culturele sector. De uitgave van het teatertijdschrift "Etcetera" was daar een concreet gevolg van. In juni '83 verscheen het honderdste Kritak-boek. In een begeleidend persbericht werd voor het eerst melding gemaakt van "het voorzichtig lonken naar literair talent in Vlaanderen". Onmiddellijk kwam er een eerste stroom literaire manuscripten toe, maar kwalitatief grote werken zaten er nog niet bij. In '84 vertoende de Amsterdamse uitgeverij Meulenhoff belangstelling voor "het geval Kritak". Na een financieel tegenvalende tweede helft '84 werd er in februari '85 door Kritak ingegaan op het aanbod. Meulenhoff had echter enkel belangstelling voor de uitgeverij en niet voor de boekhandels zodat die verkocht werden. Het uitgevebelid blijft autonoom in Leuven ingestippeld en meer dan vroeger zou er aandacht worden geschonken aan het literaire. (CR)

boekhandel altea muntstraat 23. 3000 leuven

nederlands Duits engels Frans spaans Italiaans

016.202838

FONTEYN MEDICAL BOOKS
FOCHPLEIN 13 LEUVEN Tel. 20.29.44

Advertentie

B O E K E N

DE GESPECIALIZEERDE BOEKHANDEL MET EEN ENORME VOORRAAD, UP TO DATE, MEDISCHE LITERAATUUR.

GUNSTIGE PRIJZEN!

CR&I Advertentie

Uitgeverij Acco

Van cursus tot wetenschappelijk boek

Acco is voor het gros van de studenten geen onbekende.

Gedurende de eerste weken van oktober slingert zich ieder jaar opnieuw een urenlange rij wachtenden langs de stoep van de Tiensestraat om in de bijgebouwen van Acco te verdwijnen en aan te spoelen voor de toonbank van de cursusdienst. Deze cursusdienst was 27 jaar geleden het startpunt van Acco als "Academische Coöperatief s.v.". Om geldgeile handelaars uit het Leuvense, die op studiemateriaal grote winstmarges hanteerden, de pas af te snijden, besloten een aantal studenten en professoren goedkope cursussen op de markt te brengen. Aanvankelijk waren de teksten weinig officieel. Veredelde studentennotities als het ware.

In 1970 werd er echter een aparte uitgeverij opgericht, die naast cursussen, ondertussen opgesteld door professoren, ook boeken ging uitgeven. Prompt werd het bewijs geleverd dat een goed uitgegeven boek niet altijd duur hoeft te zijn. In 1987 geeft deze uitgeverij meer dan 700 kursustitels en een 100-tal nieuwe boektitels per jaar uit. Die boeken hebben een wetenschappelijk karakter en zijn dus zeer gespecialiseerd. De auteurs ervan zijn verspreid over het hele Nederlandse taalgebied en komen meestal uit een

universitair milieu of uit het hoger onderwijs.

Dochter

In 1986 richtte Acco een dochteronderneming op in Nederland door de maatschappijkritische uitgeverij Horstink over te nemen. Het maatschappijkritische karakter van deze uitgeverij wordt niet echt gevolgd, alhoewel een aantal oude Horstinkreeksen die ook in Acco's uitgavenbeleid passen wel verdergezet worden. Volgens Van Slambroek, directeur van de Acco-uitgeverij, is de glorieftijd van het maatschappijkritische boek helemaal voorbij en dat heeft dan ook mee geleid tot het falen van de uitgeverij Horstink. Het oprichten van deze eigen dochteronderneming in Nederland biedt vooral het voordeel dat Acco op die manier de distributie van z'n boeken in Nederland in eigen handen heeft, terwijl dat vroeger gebeurde via de onderneming "De Tijdstroom". Acco heeft wel weinig te kampen gehad met vooroordelen tegenover het Vlaamse karakter van de uitgeverij. Dat heeft vooral te maken met het feit dat Acco reeds van in z'n beginperiode ook boeken van Nederlandse auteurs uitgaaf.

Acco heeft niet de ambitie om de internationale markt te veroveren. Dat zou de boeken veel te duur maken en de concurrentie zou ook zeer hard zijn. Wetenschappelijke uitgeverijen uit Engeland en Amerika hebben namelijk veel meer mogelijkheden en slagkracht door het grote afzetgebied waarover zij beschikken.

Om de goedkope prijs van de cursussen te handhaven moet Acco soms onderling compenseren. De grote studentenpopulatie zit momenteel slechts in een paar richtingen maar toch blijft Acco cursussen van richtingen uit Letteren en Wijsbegeerte, die in veel kleinere oplagen verschijnen, aan dezelfde lage prijs op de markt brengen. Ook handboeken van niet-Leuvense auteurs die een grote oplage halen, maken de uitgave van goedkope cursussen mogelijk. In die zin, zegt directeur Van Slambroek, profiteren de studenten van de uitbreidingen van Acco buiten Leuven.

Waar de pers en zijn recensiecultuur levensbelangrijk zijn voor literaire uitgaven, geldt dit minder voor het wetenschappelijke boek. Het potentiële publiek is hier veel gemakkelijker te bereiken. Wanneer bijvoorbeeld een boek over sociolinguïstiek verschijnt, is het niet zo moeilijk om te achterhalen wie daar in Vlaanderen en Nederland professioneel mee bezig zijn en dit potentiële publiek een persoonlijke brief te schrijven. Natuurlijk is een recensie altijd mooi meegenomen, maar vaak is de materie van een wetenschappelijk boek nu niet bepaald krantenvoer.

Krantenvoer

Toch zijn Acco's uitgaven niet altijd bedoeld voor insiders met de nodige wetenschappelijke bagage. Sommige boeken richten zich eerder op gebruik in de praktijk. Zo verscheen er onlangs een boek over depressies, dat zeker voor mensen die met dergelijke problemen te kampen hebben waardevol kan zijn. In functie daarvan worden sommige boeken zelfs voor een deel herschreven. Een tendens die Acco in de toekomst ook meer en meer zal volgen, is het uitbrengen van cursussen op een kleiner formaat, tenminste wanneer de oplage er van hoog genoeg ligt. Dat heeft drie voordelen: het drukproces verloopt snel

Carla Rosseels

WOUTERS

WETENSCHAPPELIJKE BOEKEN
NAAMSESTRAAT 48
LEUVEN

SPRING EENS BINNEN

advertentie

TWEDEHANDS BOEKHUIS & ANTIQUARIAAT

MUNTSTRAAT 16 3000 LEUVEN
016/23.74.16

wetenschappelijke boeken
op elk gebied
inkoop — verkoop

een koopje

een vondst

advertentie

Uitgeverij Infodok

Promotor van het betere kinderboek

Het Leuvense uitgeverijlandschap kan je zeker niet saai of eentonig noemen. In de brede waaier van publicaties vind je literaire boeken, wetenschappelijke boeken, politiek-journalistieke boeken en zelfs kinderboeken, een genre dat in Veto meestal niet aan bod komt. De uitgeverij die deze boeken op de markt brengt zit een beetje verstopt in het netwerk van de Leuvense straten: in de Brabanconnestraat in de oude kloosterbibliotheek bevindt zich echter een heuse boekhandel en uitgeverij, die het de laatste jaren steeds meer voor de wind gaat.

Infodok startte tien jaar geleden en bracht toen vooral informatieve en didactische uitgaven over betere kinderboeken, vooral bestemd voor het onderwijs, op de markt. Later zijn ze zelf naast de didactische uitgaven, die ze blijven publiceren, betere kinderboeken gaan uitgeven. Voor Infodok is een beter kinderboek een boek waarin een kind ernstig wordt genomen: de gevoelens, de leefwereld van het kind moeten aan bod komen. Het betere kinderboek moet ook een band hebben met de maatschappij en bij Infodok gaat dat dan vaak de maatschappijkritische kant op. Maatschappijkritisch hoeft daarom niet altijd synoniem te zijn met problemenboek. Infodok geeft ook plezierige, avontuurlijke kinderboeken uit. Vormelijk moet een beter kinderboek in een goede taal

en stijl geschreven zijn.

Een manuscript dat binnenkomt, moet vaak nog gewijzigd worden naar inhoud en stijl. Soms ontstaat daarover wel discussie: is het manuscript af zoals het binnenkomt of moet er nog aan gewerkt worden? Begeleiding van een debuterend auteur is meestal wel noodzakelijk, maar die begeleiding zorgt ook voor een groei, een evolutie bij de auteur zelf. Die begeleiding is meestal een kwestie van geven en nemen, want de auteur heeft ook z'n eigen visie op z'n werk. Maar de uitgever moet het tenslotte verkopen en daarom probeert men meestal een kompromis te sluiten dat beide partijen tevreden stelt.

Infodok is één van de weinige uitgeverijen in Vlaanderen die nog niet opgesloopt zijn door een Nederlandse uitgeverij. Ook voor Infodok is het echter niet altijd makkelijk, maar de laatste jaren zitten ze wel in de lift. Hun aanbod is ruimer geworden en verbeterd kwa inhoud en vorm. Ook hun bekendheid wordt steeds groter. Nog maar eens een bewijs dat het Leuvense uitgeverijveldje bloeit en groeit.

Carla Rosseels

De Slegte
Daar wordt een
lezer beter van

Leuven Bondgenotenlaan 47
3000 Leuven
☎ 016/22 68 81.

Tijdens de boekenweek
gratis boek bij aankoop
van 50 fr.

advertentie

Van Bavel over de zinloosheid van het lijden

Auschwitz maakt de mens stom

De universitaire conferenties: vaak niets meer dan een prof die een samenvatting van zijn cursus komt debiteren. Een Huysse heeft het twee uur lang over verzuiling en partikratie, een Van der Veken ijlt door zijn cursus fundamentele wijsbegeerte, en straks komt De Grauwe ons zijn boekje nog eens vertellen. Zoiets kan dan wel boeiend zijn, het is alvast niet nieuw.

Wie dan de naam Van Bavel aangekondigd ziet, denkt meteen aan Augustinus. Mis, want professor Van Bavel had het donderdag over 'zinloosheid van het lijden en pogingen tot interpretatie'. Veto sprong op voorhand even bij de augustijner-pater binnen, en ging meteen ook naar zijn verhaal in de Grote Aula luisteren.

Veto: Professor Van Bavel, toch vooral beroemd als kenner van Sint-Augustinus, geeft een universitaire conferentie, en die gaat niet over Augustinus, maar over de zinloosheid van het lijden. Is er misschien een band tussen beide?

Van Bavel: «Een rechtstreekse band niet. Augustinus' problemen met het kwaad hebben mij natuurlijk altijd geboeid. Tijdens zijn strijd met het manicheïsme bijvoorbeeld heeft hij daar heel fel mee geworsteld. Naderhand is hij een aanhanger van de harmonietheorie geworden. De theorie dus dat alle kwaad en alle lijden ooit opgevangen zal worden in een grotere harmonie. Dat wordt dan vergeleken met een schilderij: om andere kleuren reliëf te geven is ook de schaduwkleur zwart noodzakelijk. Maar het is evident dat zo'n harmoniemodel een heel gevaarlijk antwoord is. Het is door Hegel terug opgenomen, en zelfs door Marx. Het heeft een enorme invloed op het denken gehad.»

«Dus over die dingen heb ik altijd wel een beetje nagedacht. Maar dat is niet de rechtstreekse aanleiding voor die conferentie over de lijdensproblematiek. Met mijn verblijf van ongeveer een jaar in het Sint-Raphaëlsziekenhuis, in 1981, ben ik er zelf veel intenser op na gaan denken. Ook omwille van de medepatiënten die je daar ontmoet, en die met alle mogelijke vragen rondlopen. 'Waarom word ik gestraft?' Alsof lijden een straf zou zijn.»

«Dat alles heeft voor mij ook de verhouding tussen een opperwezen en het kwaad tot een heel akuit probleem gemaakt. En dit is dan het onderwerp van de tweede conferentie: 'Waar is God als de mens lijdt?' Het komt in de eerste ook al aan bod, al tracht ik daar natuur-

lijk het kristelijk standpunt zoveel mogelijk te vermijden. Ik wil eerst nagaan welke mogelijkheden tot zingeving aan het lijden reeds voorgesteld zijn, want ik ga ervan uit dat lijden in feite zinloos is.»

Auschwitz

Veto: Is het om een kristelijk a priori te vermijden dat u de titel 'zinloosheid van het lijden' heeft gekozen?

Van Bavel: «Om het a priori van elke harmonietheorie te vermijden, welke die ook moge zijn. Of het nu die van Marx is, of van Hegel, of van Hobbes, of welke dan ook. Ik tracht vooral een zeker dolorisme te bestrijden: het lijden om het lijden. Dat is iets heel gevaarlijks, vind ik.»

Veto: Uw eerste conferentie is dus in zekere zin een bestrijden van de verschillende harmoniemodellen doorheen de geschiedenis?

Van Bavel: «Daar komt het in praktijk op neer. De conferentie valt eigenlijk in twee stukken uiteen. Eerst stel ik mij de vraag van waar het kwaad komt, en vervolgens waarom er kwaad is. Ik kan ook het definitieve antwoord op die vragen niet geven. De mensheid worstelt er al sinds haar ontstaan mee. Hoe zou ik dan het antwoord kunnen geven?»

«Wat ik wel wil voorkomen, zijn antwoorden die de mens nog meer kwaad doen. Want er lopen bijvoorbeeld nog heel wat mensen rond met de vragen 'Waarom heb ik het verdiend?' of 'Wat is mijn schuld?'. Mensen die met lijden direkt schuld willen verbinden. Nu zeg ik niet dat dit nooit kan; een mens kan zichzelf kwaad aandoen. Maar je mag die vraag niet in het algemeen stellen.»

Veto: Vastenkongressen of andere religieuze getinte conferenties komen vaak precies met de andere titel naar buiten: niet de zinloosheid maar de zin van het

lijden. Dat is dus een onderwerp dat u bestrijdt?

Van Bavel: «Nee, ik denk dat er lijden is waar men zin aan kan geven. Maar daar mag je niet in overdrijven. Dat is niet altijd het geval. Wij kunnen sinds Auschwitz geen gemakkelijke antwoorden meer aanhangen. Men heeft zelfs ooit beweerd dat je sinds Auschwitz niet meer over het lijden mag spreken: er mag geen theorie meer zijn. Het lijden is onbespreekbaar geworden. Want dit lijden is zo absurd geweest, dat je de vraag naar de zin ervan nooit meer mag stellen. Alhoewel Eli Wiesel bijvoorbeeld heeft ingezien dat je ook over dat lijden niet kan zwijgen. Je mag die doden niet van hun geschiedenis beroven: hun moorde-narsen zouden een tweede maal zeevieren.»

«Tussen de verschillende soorten lijden moet je een onderscheid maken. En voor sommige soorten lijden is er een onmiddellijke oorzaak aan te wijzen, voor andere dan weer niet. Auschwitz bijvoorbeeld is lijden dat de mens met stomheid slaat. Het maakt de mens stom. Daar een harmoniemodel op willen toepassen, is gewoon absurd. Ook in een soort hogere orde: Auschwitz vindt zijn zin evenmin in de oprichting van de Joodse staat. Je kunt er gewoon geen enkele zin aan geven.»

«Zo zijn er nog vormen van lijden waar je geen zin aan kunt geven. Auschwitz is een extreme vorm, maar niet de enige. Als er bijvoorbeeld een baby sterft... Daar kun je toch geen zin aan geven. En dan zijn bepaalde antwoorden heel gevaarlijk. Een Kubler-Ross bijvoorbeeld, toch een veelgelezen schrijver over lijden en dood, die zegt op de televisie: 'Als er een kind sterft, dan is het omdat het de volheid van zijn leven heeft bereikt. Dan wordt het weggeplukt!' Tja, zo'n antwoord vind ik op zijn zachtst gezegd geen goed antwoord. Want wie kan bewijzen dat dat kind zijn volheid heeft bereikt? En wat betekent volheid dan? Dat je na een normaal en welgevuld leven 'weggeplukt' wordt... Dat sterven van een kind is gewoon iets absurds. En daar moet je van vertrekken: het is absurd, en toch moet je het verwerken.»

Onschuld

Veto: Een lijdensbegeleiding die vertrekt van het dogma dat lijden zinvol is, is een slechte begeleiding?

Van Bavel: «Zeker, een heel slechte begeleiding. Nu zeg ik niet... Ja, da's dan weer het dramatische daarvan... Ik heb altijd staande gehouden dat je zo iets moet leren als je gezond bent. Verplegers hebben me vaak gevraagd: 'Hoe kun je mensen zo iets bijbrengen?' Als mensen een bepaalde overtuiging hebben, aan hun lijden een bepaalde zin weten te geven? Op dat moment kun je niets anders dan erbij hebben voor hun zingeving, of die nu goed of fout is. Bij iemand die zwaar ziek is, moet je natuurlijk met geen toerieën afkomen. Dan

moet je gewoon respecteren wat die persoon zelf denkt. Maar dat gezonden erover nadenken, dat vind ik erg belangrijk. Naar zieke mensen kun je alleen luisteren. Mensen die nog gezond zijn, die wil ik overtuigen, of tenminste op een bepaald spoor zetten.»

Veto: Goed, nadenken. Maar bijvoorbeeld de vraag vanwaar het lijden komt, hoe denkt u zo'n vraag te kunnen aanpakken?

Van Bavel: «Een eerste mogelijkheid is de oorsprong van het lijden bij de andere mens te zoeken. Dat komt vooral bij primitieve volkeren voor. Het lijden zou in de macht van bepaalde mensen zijn. Het spreekt vanzelf dat zo'n antwoord meteen totaal verworpen kan worden. Alsof mensen kwaad over andere mensen kunnen afroepen. Zonder het over fysiek of psychisch geweld te hebben, want dat's een thema apart.»

«Ik heb daar meteen ook de vraag naar de eigen schuld aan vastgekoppeld. Wat als de mens zelf denkt de schuldige te zijn voor zijn ziekte, of voor de dood van zijn kind? En dat komt nog erg vaak voor. Het maakt het lijden dubbel zwaar. Bovendien is ook dat antwoord absurd. Want indien alle lijden in verband staat met schuld, dan heeft de mens het kwaad in de hand. Hij hoeft slechts onschuldig te zijn.»

Benoit Lannoo

AD VALVAS

Historia

• di 3/11 om 20.00u in de Blijde Inkomststraat 11 derde presidiumvergadering.

Pedagogische Kring

• di 3/11 om 21.30u in de Van Evenstraat 14, fakbar Peekaa herleef.

Scorpihoho

Wie niet kan slapen tijdens de nachten van 2 tot donderdag 5 november (tandpijn, blok, lief met rare eisen, enzovoort) moet maar wat naar Radio Scorpio (FM 106.0) luisteren. Daar is namelijk iets te beleven. Wat is vooralsnog onduidelijk, zelfs na veelvuldige lektuur van het persbericht. Wij hebben begrepen dat bepaalde heersschappen na het beëindigen van de normale uitzendingen de eter zullen overnemen. Losse bubbels worden het, zeer losse bubbels zelf. Volgende week van hetzelfde, maar dan in konfrontatie met de luisteraar. Je hoort het wel.

FOTOGRAFEERT U?

Veto zoekt fotografen

ZOEKERTJES

- Te huur: kamer in gemeenschapshuis met tuin, voor werkende. De Bayostraat 63, tel 23.49.19.
- Wie wil er tegen betaling lift geven naar Roy Orbison 5/11/1987 in A'-pen? Gooi briefje binnen bij Peter, Tiensestraat 224, ik neem zelf contact op (wegens bijna nooit thuis!)
- Vrouwelijke co-presentator gezocht voor Doorheen Trailen, uitzending voor gevangenen, tel 016/26.09.37.
- Bevrijd de Waanzin, drukingsgroep tegen machtsmisbruiken in psychiatrie zoekt financ. steun. Inl. PB 20, Leuven BKR 785-5140001-73.
- Onbekende, bedankt voor de whisky, de borrelglasjes en de papilles. Maar zet er volgende keer je naam bij. Piet.
- Dringend naschoolse opvang voor 2 kinderen Steinerped. ± 16 uur per week, geen huishoudelijk werk. Inl. Ravenstraat 9, tel 20.65.23, na 20 u.
- Voor al uw typwerk: 016/26.09.37.
- Verloren: donkerblauw bedrukt sjaltje op vr 30.10, +9 u, omg. Tiensestraat, terug te bezorgen aan Hilde Col-

- pin, Vlamingenstraat 30, beloning 50 Fr.
- Te koop: F2 surfzeilen 6.3 wing cut 4.5 radical cut mylar prof. latten prijs otk. OL Vrouwestraat 12, Willem.
- Gezocht: stamboomvissen om te kruisen met Pauline alhier in de bak. Zich periodiek onthouden indien niet ernstig. Zich wenden Toeske, Weldadigheidsstraat 26.
- Godverdomme.
- OK Jij nam o/h ILO mijn blauwe trainingsbroek, nu wil ik ze terug!!! Ik kan niet zonder ... Please!!? FF, Kard. Mercierplein 22, kamer 9 (na 19 u).
- Ervaren Limburgse mijnwerker gezocht voor het graven van een geheime tunnel tussen het Justus Lipsiuskollege en Regina Mundi. Kandidaturen naar Bart Tubbaax, Minderbroedersstraat 15, kamer 01.110.
- Wie kan het lampje van Nadine M. in de Vlamingenstraat komen repareren? Dringend!!
- Gezocht: syntetische tapijt van ±2,5 à 1,5 m. Frank Maes, Tiensestraat 118.
- "Document" van REM gezocht om op kassette over te nemen - en terug op

- te leven. Eventueel kleine vergoeding. Zw Tom Bridts, Geldenaakse Vest 130 (boven café Parkpoort).
- Je zou de kikker ontvoeren in een prinses ... Wat nu, mijn lieve rots?
- Studenten L & W. Tot 13 november is er een tentoonstelling over de architect van uw fakulteitsgebouw in de expozaal. Het is gratis - waarop wachten jullie nog?
- Wil je meewerken aan ons huwbare meisjes-bestand? Vereiste voorkennis: Basic en Cobol. Zw Toeske, Weldadigheidsstraat 26.
- Te huur: studentenkamer, 3200/ maand, alles inbegrepen. Zw 's Meiersstraat 5, vragen naar Didier.
- Producent van babyvoeding zoekt naar uitbreiding van afzetgebied. Zw Toeske, Weldadigheidsstraat 26, vraag naar Jo.
- Kamer te huur: zeer rustige omgeving, 4350 alles inbegrepen. Prinses Lydialaan 9, tel. 014/65.66.48.
- Gezocht: meisje Stella 27/10, zwarte rok + wit hemd met bloemen in reliëf, vriendin met bril - beiden vertrokken om 1 u 03. Jongen met blauw-wit hemd wacht donderdag 5/11 C & A, 20 u.

ZOEKERTJE

Zoekertjes zonder commercieel oogmerk (gezocht, gevonden, verloren e.d. zijn gratis; andere (te koop, te huur, tikwerk) worden betaald naargelang de ruimte die ze innemen (zie rooster). De redactie behoudt zich het recht voor om zoekertjes niet te plaatsen. Gebruik onderstaand rooster: 1 teken per vakje; 1 vakje tussen de woorden. Zenden aan of afgeven op 'Meiersstraat 5.

		10 BF
		20 BF
		30 BF
		40 BF
		50 BF
		60 BF

Studentenmaraton

Zal er genoeg druivesuiker zijn?

Maraton wordt in van Dale verklaard door "verorkring van maratontoonloop" wat op zijn beurt omschreven wordt door "wedstrijd in hardlopen op een openbare weg over een afstand van 42,195 kilometer". De allerbesten doen het in ongeveer 2 uurtes en 10 minuten. Woensdag zal dat niet zo snel zijn maar daarom zal niemand treuren.

Op 4 november wordt voor de 20ste maal de Studentenmaraton georganiseerd; een heuse bronzen jubilee. Daarvoor verwacht men meer dan 2000 genodigden van heinde en ver, maar vooral van Antwerpen en Mechelen.

In '68 begon het allemaal: een viertal studenten legden de afstand Leuven-Antwerpen al lopend af in ruil voor enkele kranten gerstenat. Sinds 1980 wordt de Studentenmaraton op een bijna professionele manier uitgebouwd en gepromoot. Deze 20ste editie zal niet ongemerkt voorbijgaan. Het maratonkrantje en de affiches zullen de meesten al hebben gezien. Bovendien worden de verschillende universiteiten afgeschuimd

met een videoclip en is er een extra-editie van Het Nieuwsblad gepland. Het belangrijkste voor de deelnemers is echter dat er tussen Mechelen en Herent I rijstrook verkeersvrij gemaakt zal worden.

Wat staat er nu op het programma? De deelnemers kunnen vertrekken vanuit Wilrijk (de hele) of vanuit Muizen (de halve). De extra-sportievelingen overbruggen deze afstand al lopend, de anderen al stappend. Ook diegenen die minder of niet sportief zijn moeten niet op hun kot blijven zitten. Ze kunnen terecht op het Sportkot vanaf 19.30 uur. Op dat moment worden de eerste moedigen vanuit Antwerpen verwacht. Vanaf 20.05 uur zullen de sportievelingen vanuit Mechelen arriveren. Om deze feesteditie wat luister bij te zetten zijn een aantal topvedetten uitgenodigd namelijk Gilbert Gevaert, de kilometerreuter, Alex Hagelsteens, Fredje Vandervennet en Eddy Vanhuylenbroeck. Om de integratie van gehandicapten in de sportwereld te bevorderen zullen onder anderen Paul van Winckel en Remy van Oppem aan de start verschijnen.

Naast het aanmoedigen van jaar-kotgenoten, bekenden en minder bekenden zijn er nog andere activiteiten ge-

pland. Op grote videoschermen krijgen we sfeerbeelden van onderweg, beelden van mensen die arriveren en interviews met onbekende en meer bekende deelnemers. Bovendien zullen William Van Dijk, Marleen Renders, Bob Verbeeck en anderen voor de mikrofoon gehaald worden. Om wat ambiance in de keet te brengen zal men een grote tent aan het oude gebouw van het Sportkot, waar de deelnemers de laatste hindernissen moeten nemen, opstellen.

De tijdsregistratie gebeurt op een meer dan professionele manier. Door middel van een leespistool wordt de barkode van elke deelnemer ontcijferd, waarna de naam en de tijd van de deelnemer op de videoschermen zal verschijnen.

De deelnemers worden na de wedstrijd met zichzelf onder handen genomen door lieflijke studenten en studenten kiné en kunnen genieten van een Turks bad en/of een heerlijke douche. Daarna kan het opgelopen waterverlies gecompenseerd worden.

Het geheel wordt dan afgesloten met de prijsuitreiking en het tonen van allerlei klassementen. De prijzen worden niet (zoals gewoonlijk) toegekend aan de eersten, maar verloopt onder de deelnemers zodat iedereen kans heeft om één van de talrijke prijzen te winnen. Door middel van de computer zullen allerlei klassementen op de videoschermen getoond worden: de beste dames, de beste HOBUSTudenten, de 10 beste deelnemers uit de Brusselsestraat, ... Misschien ook wel de beste bewoner van uw kamer.

Hans Trimpeneers

AGENDA

Dinsdag 3 november

- 12.00 u **PROMOTIE** Vanaf nu tot het einde van de week: plantjesverkoop van 11.11.11 in alle Alma's en fakulteiten
- 20.00 u **KONCERT** Händel versus Bach door de Amsterdamse Bachsolisten, Grote Aula, org. Musica Antiqua.
- *20.00 u **FILM** De man met de kamera, Vlaamse Leergangen, org. Beeld en Realiteit.
- 20.30 u **VOORDRACHT** De Vlaamse Avospan Industrie en haar toekomst, door kot. Candries, aud. De Molen, org. Euro Avia Leuven, gratis.
- 22.00 u **FILM** A propos de Nice, Berlin, Symfonie einer Grosstadt, Rien que les heures, Vlaamse Leergangen, org. Beeld en Realiteit.

Woensdag 4 november

- ?? ?? u **SPORT** 20ste studentenmaraton Antwerpen-Mechelen-Leuven.
- 20.00 u **VORMING** De Kristendemokratie en Centraal Amerika, het Stuc, org. AIB en MLB.
- 20.00 u **FILM** Night mail, Misere au Borinage, The river, Vlaamse Leergangen, org. Beeld en Realiteit.
- 20.00 u **TEATER/POEZIE** Cage Kafka door Jo Gevers, Oostenrijkse gedichten door studenten, The Evergreens: Oostenrijkse liedjes, Huis van Chièvres, org. KUL.
- 20.15 u **LEZING** Ideologische voorveronderstellingen door prof. P. Schotsmans, HIW, org. HIW.
- 22.00 u **FILM** Native land, Las Hurdes, The plow that broke the plains, in Vlaamse Leergangen, org. Beeld en Realiteit.

Donderdag 5 november

- 18.30 u **INFO** Tewerkstellingsmogelijkheden in het buitenland, De Valk 01.25, org. Koördinatiecommissie plaatsingshulp.
- 19.00 u **KONFERENTIE** Universitaire Konferentie door Prof. Van Bavel, Grote Aula.
- 20.00 u **LEZING** Info-avond over Burkina Faso, in L&W 8ste verd.
- 20.00 u **FILM** Triumph des Willens, in Vlaamse Leergangen, org. Beeld en Realiteit.
- 20.30 u **VIDEO** Welcome home, Bobby, in Pieter Couterel Stichting Vaartstraat 16.
- 22.00 u **FILM** Listen to Britain, Why we fight: war comes to America, Why we fight: the American people, A diary for Timothy, in Vlaamse Leergangen, org. Beeld en Realiteit.

Vrijdag 6 november

- 10.30 u **FILM** Buana Nikoto, Wagenia Vissers, in Vlaamse Leergangen, org. Beeld en Realiteit.
- 12.00 u **FILM** De Stichter, in Vlaamse Leergangen, org. Beeld en Realiteit.
- 14.00 u **FILM** Dimanche, Journal, Une maison sèche, in Vlaamse Leergangen, org. Beeld en Realiteit.
- 16.00 u **FILM** Magnum Begynasium Bruxellensis, in Vlaamse Leergangen, org. Beeld en Realiteit.
- 20.00 u **FILM** Images d'Ostende, Train de plaisir, Ronde de nuit, Entré deux tours, Dood van een sandwichman, in Vlaamse Leergangen, org. Beeld en Realiteit.
- 22.00 u **FILM** Charbon Velours, Rijksweg nr.1, in Vlaamse Leergangen, org. Beeld en Realiteit.

Zaterdag 7 november

- 09.00 u **COLLOQUIUM** Beeld en Realiteit, over documentaire film en televisie, Vlaamse Leergangen, org. Kommunikatiewetenschappen KUL en St-Lukas Brussel.

Maandag 9 november

- 20.00 u **VERGADERING** Open Startvergadering Agalew-studenten + Inleiding, in Stuc.
- 20.00 u **FILM** Louisiana story, in Vlaamse Leergangen, org. Beeld en Realiteit.
- 22.00 u **FILM** O Dreamland, Momma don't allow, Nice slice, Thursday's children, in Vlaamse Leergangen, org. Beeld en Realiteit.

TENTOONSTELLINGEN

- De architectuur van Marc Dessauvage**, in expozaal L&W, tot 20 november.
- Albertine Eylembosch**, in UZ Gasthuisberg, tot 18 november.
- Van appel tot atoom**, Natuurkunde na Newton, in Universiteitshal, van 7 nov. tot 6 dec., 9-17 uur.
- Joris Helleputte en de neogotiek te Leuven**, Centrale bib., tot 7 nov.
- Pentekeningen en etsen van Simone De Cré**, De Spuy, 5 nov. tot 30 nov.

Donderdag beslissing

24 Uur misschien op nieuw parcours

Kent u Bernard Hinault? Hij was een groot wielrenner, maar koppig als hij was had hij één groot gebrek: zijn rabiante haat jegens de Koppenberg, koninginnekim op een steil kasseiweggetje van de Ronde van Vlaanderen. Hij zou niet deelnemen als de Berg niet uit het parcours van de voorjaarsklassieker werdween. Geen haar op zijn Bretoense hoofd dat er aan dacht. De Ronde van Vlaanderen behoort dan ook tot de weinige klassiekers die niet op het palmares van Frankrijks beroemdste koereur prijken. Want ook voor Bernard Hinault gold de ongeschreven regel dat de renners dan misschien wel koningen, ja zelfs keizers, mogen zijn, de echte goden blijven de wedstrijden zelf.

Vorige week maandag werd op de Algemene Vergadering van Sportraad het voorstel geuit om het parcours van de 24 Uren Loop te verleggen van de ovale piste rond het kunststofveld van het Sportkot, naar de iets verder op gelegen Cité. Een initiatief dat zijn oorsprong vindt bij de kring van de ingenieurs (VTK), die voor hun ideeën ook de sturgroep en de directie van Cité hebben weten warm te maken.

De 24 Uren Loop kende vorig jaar, bij de 13de uitgave, een nooit gezien sukses. Deze parel aan de kroon van Sportraad mag gerust bestempeld worden als de grootste manifestatie die aan deze universiteit georganiseerd wordt, de In-schrijvingen in september en oktober niet mee gerekend. Daar mogen de organisatoren het echter niet bij laten, stelt Steven Luyten, sportverantwoordelijke van de Cité. Zonder omwegen neemt hij het woord stagnering in de mond. Hij wil dit jaar vooral op het vlak

van de inkleding een boel nieuwe plannen verwezenlijkt zien.

Er moet ten eerste iets gedaan worden aan de opvang van de vele honderden studenten die tussen 10 uur 's avonds en 4 uur in de morgen het sukses van de 24 Uren uitmaken. In de oplossing van Sportraad, dat de smalle strook waarop de kringen en andere deelnemende clubs hun tentje mogen opeelan met een honderdtaal meter wil verlenen, ziet hij geen heil. De atmosfeer op die eng bemeten ruimte zal hoedanoek te benauwd blijven. *Je kunt je in die open gepakte massa nauwelijks bewegen, en voor de lopers zelf blijft er ook niet veel plaats over.*

Daarnaast zou op de Cité de inkleding van het hele gebeuren veel beter kunnen uitgewerkt worden. De cité-bar zou speciaal geopend worden (en hopelijk meer volk mogen begroeten dan de vorige jaren het geval was), er zou een TD georganiseerd kunnen worden en verschillende rockbandjes (waaronder VTK's eigen Manchester Carry Chain) hebben al toegezegd om op te treden.

Alma 3 gaat er in principe akkoord mee om gedurende het hele etmaal dat er gelopen wordt open te blijven, waarbij er diverse zelfs nachtelijke krachtmaaltijden zouden klaargemaakt worden. De Alma-keuken zou ook instaan voor het ontbijt.

Bovenaan het lijstje staat het argument dat de 24 Uren Loop bij een eventuele overplanting naar de Cité zou kunnen gelopen worden in een omgeving en tussen gebouwen waar ook studenten wonen. Dat zou het studentikoze karakter van de manifestatie zeker ten goede komen, vindt Steven Luyten. De inwoners van van Cité zullen met niet veel moeten slapen, maar een onoverkomelijk probleem kan dat niet vormen. Voor de mensen die dat echt willen zou er trouwens slaap- en studeergelegenheid gezocht worden op andere, meer afgelegen koten.

Naast het feit dat het toch wat jammer zou zijn om na dertien jaar plots af te stappen van het nu toch vertrouwde, en ondanks alle ongemakken gezellige par-

cours, mogen de initiatiefnemers bij al hun ondernemingszin ook niet uit het oog verliezen dat door een inflatie aan nevenactiviteiten en het terugschroeven van het competitieve karakter van de omloop – de vele haakse bochten waarmee op de Cité rekening moet gehouden worden – de frivol opgewonden ambiance die zo kenmerkend was voor de 24 Uren Loop, wel eens zou kunnen onttaarden in het degoutante sfeertje dat de laatste jaren rond de fiets-zuippartij van Louvain-la-Neuve is komen te hangen.

Moeten de Chariots of Fire persé bierkarren worden?

Lode Desmet

STAGELESSEN ...

DAT WORDT TWEEDE ZIT, MAKKER!

Ja, ik ben een boel en abonneer mij toch op Veto als: student (250 fr), niet-student (300 fr), steunabonnee (600 fr). Ik ben op de hoogte van de nare gevolgen die dit kan hebben. Rek. nr. 001-0959719-77

Naam: .....

Adres: .....

* Schruppen ~~is~~ niet past.